

Deníček ze SKI & TELESCOPY' 2012

(Kychová ve dnech 8. 2. až 12. 2. 2012)

Středa 8.2.2012

Arktická zima panující v naší zeměpisné šířce již téměř 10 dnů nás před cestou na SKI'2012 naplňovala oprávněnými obavami, protože co mohlo být ještě horší, než sněhová kalamita v roce 2006 nebo náhlý ústup Huslenkého ledovce v důsledku globálního oteplování v roce 2011, když ne nynější krutý mráz s nočními teplotami pod -20°C a s denními teplotami pod -10°C ? Přesto jsme však ani na chvíli nezaváhali a ve středu po poledni jsme vyrazili na 360 km dlouhou pouť do tradičního místa SKI – Kýchové v Huslenkách u Vsetína. Čas našeho odjezdu 12:30 hodin nám dával ještě slušnou naději, že stihneme přednášku Jury Grygara a Rosti Šopy: „Na skládačkách po ostrovech francouzské Polynézie“ konanou večer od 17:00 hodin v Masarykově veřejné knihovně ve Vsetíně, avšak to by snad ani nebyl Ostřetín u Holic, abychom právě v této obci nepíchlí právě přední kolo naší Fábie o nějaký ostřejší trn. Opravou defektu v pneuservisu vzdáleném od místa defektu našťestí jen 500 metrů jsme ale přesto ztratili drahocenných 90 minut, takže k Masarykově veřejné knihovně na Dolním náměstí ve Vsetíně jsme dorazili až ve chvíli, kdy se přednáška chýlila ke konci. Nemohli jsme tak vyslyšet přání Rosti, abychom naší účastí pomohli zaplnit již beztak plný

přednáškový sál knihovny, ale druhého úkolu jsme již zhostili se ctí. Naložit našeho hejtmana a spolu s ním dorazit do Kychové byla pro nás hračka, a tak SKI'2012 nám přes odpolední lapálii s autem nakonec začalo tak, jak mělo, tj. zdárně. V objektu bývalé německé celnice se nás sešlo hned 10 skiteleskpistů: Láďa Šmelcer, Mirek Janata, Jura Komrska se svým zeťem Janem a s vnuky Jakubem a Davidem, Olga Kracíková, já s Ilonou a náš polní hejtman. První večeri nám na dálku připravila Dana Šmelcerová. Na její skvělé valašské kyselici jsme si nejen pochutnali, ale každý z nás jsme si dali nejen jeden přídavek. A nezůstalo jen u jídla. Od stolu se nám ani vstát nechtělo, neboť jsme pokračovali v družné besedě za popíjení řecké Metaxy konstatujícíce, že za takové dobré pití by stálo zato Řekům část jejich dluhů umazat. Nelze do detailu popisovat vše, o

čem všem jsme ten večer během několika hodin tak náruživě diskutovali, ale stačí dodat, že jsme se dohodli na trase čtvrtěčního výletu a spát jsme šli až v 01:30 hodin tj. hodně dlouho po půlnoci.

Čtvrtek 9.2.2012

Noční prodloužená se pochopitelně nemálo promítla do programu následujícího dne. Krutý ranní mráz okolo -18°C a spánkový deficit způsobily, že jsme u snídaně tak dlouho hodovali, až jsme se vypravili na první výlet někdy okolo 11:30 hodin. Obloha byla mírně zatažená a k zemi se snášely drobné sněhové vločky. Ve složení hejtman, Koebilka, Simulant, Bludný Holanďan a já s Ottakarkou jsme ještě spolu s polárním psem Scottem Amundsenem II. vyrazili na Papajské sedlo. Asi v polovině kopce jsme si všichni nasadili běžky a

poněkud neohrabaně jsme se škrábali na česko-slovenskou hranici. Po její slovenské straně jsme pak pokračovali dál až na nám známou Kohůtku. Zdolávání lyžařské stopy bylo tentokrát velice náročné, protože v prašanu, který se nespojí v pevný podklad, jsme se zčásti bořili a navíc jsme se neměli od čeho odrážet hůlkami. Značné vysílení jsme tak dorazili do penzionu Javorka na Kohůtce až asi po 3 hodinách. Posílení valašskou kyselickou, kynutými borůvkovými knedlíky a haluškami s bryndzou tak přišlo velice vhod, protože cesta zpět, byť byla většinou s kopce, byla neméně náročná. Co ale bylo horší, že jsme na Papajské sedlo dorazili zároveň se soumrakem. Cesta ze sedla dolů by ale byla i za světla lyžařsky nesjízdná, za což mohl nejen její zmrzlý povrch, ale hlavně její rozbití traktory lesní firmy těžící

stromy v lese. Proto jsme pokračovali dále k naší chatě pěšky s lyžemi na ramenou. Cesta se tak časově značně protáhla a k večeři jsme mohli usednout až asi v 18:45 hodin, když jsme měli v nohách za ten den plných 18 km. K večeři jsme ten večer měli vedle polívky znamenité knedlo vepřo zelo s chlazeným Staropramenem. Účastníky SKI ten den ještě stačili rozšířit Míra Koráb, Mateno s Valikou a také Jura a Hanka Cábovi. Večer byl potom obohacen promítáním skvělého Matenova filmu o jeho cykloježdění na Korsice v roce 2009. Skvělé víno od Mistra Blatnického a také tekutá zásilka s pravou irskou whisky „Chivas Regal“ od Vatikána II. ale způsobily, že jsem už asi ve 22:30 hodin zcela zmožen odpadl a odebral jsem se na pokoj, zatímco většina ostatních ještě pokračovala v družné zábavě až asi do půlnoci.

Pátek 10.2.2012

Druhý den jsme naplánovali výlet z Pusteven na chatu Martiňák a zpět, což ale znamenalo překonat vzdálenost trasy Kychová – Pustevny (44 km) nejprve autem. Na výlet jsme se proto vydali dvěma auty (Matena a Bludného Holanďana) ve složení Mateno, Míra Koráb, Koebilka, hejtman, Bludný Holanďan a já s Ottakarkou. Na Pustevnách nás přivítalo azurové nebe s teplotou lišící se od bodu mrazu díky hřejivému sluníčku i o méně než 10° C, ale přesto bylo

velice nevlídně, než jsme se zahřáli jízdou na běžkách. Cesta na chatu Martiňák vedla většinou po rovině, chvílemi dokonce do kopce, avšak celkově klesala asi o 250 metrů. Když jsme dorazili na chatu, byli jsme rádi, že se může uvnitř ohřát. Oběd jsme si objednali v bufetu. V našem případě se ale vůbec nelišil od toho včerejšího – valašskou kyselici doplnily halušky s bryndzou a cibulkou a k pití přišlo vhodné pivo. Asi po hodinové přestávce jsme se já s Mirkem Janatou a s Ilonou a později i Mateno s Olgou a hejtmanem vydali zpět na Pustevny, zatímco Míra Koráb se rozhodl vrátit se do Kýchové na lyžích. Asi po 2 hodinách (v 16:15 hodin) po ujetí celkem 17 km jsme byli zpátky na Pustevnách na parkovišti u auta a vydali jsme se na cestu do Kychové. Protože jsme se vyzvedávali Hanku Janatovou v Zašové, pokračovali jsme dále

přes Valmez a Vsetín, takže jsme do Huslenek s Kychovou přijeli z opačné strany. V době našeho příjezdu to ale v jídelně bývalé německé celnice doslova vřelo. Kapela Frťan už totiž rozbalovala a ladila hudební nástroje a do místa konání SKI dorazili další ebicyklisté: Melantrich, Vít'a s Andreou a dětmi Karolinkou a Matyáškem, Katka, Podžito, Kája a Jája Trutnovští s Veronikou a Honzíkem, Boženka Štaudová a Rost'a Šopa s Pavlou Ručkovou. Patříčně slavnostní byla ale i večeře, když k chutné polévce přibyl dvojitý vepřový řízek s bramborem, okurkou a Staropramenem. Celý večer nám velmi dobře hrála kapela Frťan. To největší

překvapení nám ale kapela připravila ve chvíli, kdy se po večeři přemístil z kuchyně do jídelny náš polní hejtman. Otřelí muzikanti nám i jemu briskně vystřihli hymnu Ebicyklu z roku 1984 tj. hymnu postavenou na melodii ruské národní „Ej uchněm“, ke které náš hejtman složil skvělý text. Po celý večer jsme se při zpěvu i tanci náramně bavili. Když na závěr kapela připravila repete Ebihymny, byl úspěšný večer korunován. Nikomu se ale ni potom spát nechtělo. Za zmínku jistě stojí šťastný příjezd Míry Korába z lyžařské túry ve 23:30 hodin a to, že až asi do 02:30 hodin trvala velice plodná debata o nevědeckých podkladech, které vedly Antonína Dvořáka k napsání opery Rusalka. I když zůstal verdikt vědecké rady Ebicyklu vůči klasikovi české hudby neutrální, bylo zcela zřejmé, že se ten večer ebicyklisté vrátili ke svým tradicím, když nejen začali zpívat svoji původní hymnu, ale začali chodit spát téměř s ranním kuropěním.

Sobota 11.2.2012

Sobotní ráno předznamenal odjezd Melantricha za svojí rodinou ve Valmezu. Spolu s ním ale opustil SKI a všechny ebicyklisty náš hejtman, který se musel vydat za svými dalšími státnickými povinnostmi. Ukázalo se, že vůbec nebude lehké naplánovat poslední výlet SKI zvláště, když neměl jít po trase, kterou jsme již projeli a když měl mít v polovině trasy hospodu, kde bychom se nejen občerstvili, ale hlavně ohřáli. Nakonec to dopadlo tak, že se naše šiky rozdělili. Trojice Mateno, Míra Koráb a Mirek Janata se vydala autem na Soláň, odkud se vydali na chatu Třeštík a zpět (celkem cca 30 km), zatímco já s Ottakarkou a s Koebillkou jsme se znovu vydali přes Papajské sedlo na Kohůtku (opět 18 km). Cesta byla pochopitelně stejná, avšak bylo mnohem lepší počasí, azurové nebe a trochu hřející sluníčko.

Oběd jsme si zopakovali v penzionu Javorka a na cestě zpět jsme si přimázli lyže modrým swixem, což kupodivu poměrně značně pomohlo našemu úsilí dorazit co nejrychleji do naší chaty v Kýchové. Téměř stejně se vrátila ze Soláně do chaty i naše druhá (motorizovaná) sekce. Poslední večeří bylo znamenité kuřecí stehno s rýží a okurkou a vychlazeným Staropramenem. Po večeři se většina z nás sešla při promítání fotografií z Arizony, které pořídili Mirek Janata a Arizona v místech, kam se někteří ebicyklisté chystají na jedné ze svých dalších budoucích zahraničních výprav. Po promítání a po vyplenění všech zásob nealkoholických i alkoholických nápojů se většina ebicyklistů naposledy odebrala k zaslouženému spánku.

Neděle 12.2.2012

Den odjezdu byl jako vždy především ve znamení balení a příprav na odjezd domů. Styčným místem, kde ebicyklisté stále pokračovali ve svých nekonečných debatách, byla kuchyň, kde se v neděli už tradičně snídá až téměř do oběda.

Odjezdy ebicyklistů probíhaly sice pomalu, ale především postupně a nezadržitelně. Já s Ilonou jsme si naplánovali náš odjezd na 11:00 hodin a tento cíl jsme také splnili. Myslím, že nedlouho po nás odjeli z chaty také všichni zbývající ebicyklisté. Spolu s námi odjela z Kýchové také Boženka Štaudová, takže nám cesta při vzájemném hodnocení našich zážitků ze SKI velice příjemně ubíhala. Boženka pak vystoupila v Litomyšli a my jsme se tentokrát již bez problémů dostali domů po 5 hodinách a 5 minutách jízdy. SKI'2012 se tak stalo minulostí a od této chvíle jsme se začali těšit na naši další společnou akci, na letní, již 29.

Ebicykl s roztomilým názvem Moravský džbáněk. Závěrem bych chtěl za sebe i za Ilonu poděkovat všem, co se zasloužili o zdar letošního SKI - Láďovi a Daně Šmelcovým, Mirkovi Janatovi, Rost'ovi Šopovi, dále kapele Frťan, Mistru Blatnickému a Vatikánovi II. a mnoha dalším.

Z.D.E. Ottakar L.